

ΑΡΘΡΟ ΠΡΟΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ

Επικοινωνία:

Γραφείο Επικοινωνίας
Τομέας Προώθησης και Προβολής, Πανεπιστήμιο Κύπρου
Τηλ. 22894304
ηλ. διεύθυνση: prinfo@ucy.ac.cy,
ιστοσελίδα: www.pr.ucy.ac.cy

Απολογισμός και Περηφάνια

* του Τιμόθεου Παπαδόπουλου

Οι εξελίξεις των τελευταίων ημερών που αφορούν στις τροπολογίες για τα δημόσια πανεπιστημιακά ιδρύματα αποτελεί τον ορισμό της ανείπωτης επιπολαιότητας.

Η γενική απογοήτευση από τους χειρισμούς (της πλειοψηφίας) των βουλευτών του τόπου συσσωρεύεται. Παρόλα αυτά, οι βουλευτές προωθούν νέες νομοθεσίες, οι οποίες αν ο τόπος ζούσε σε λογικές εποχές, θα εξαγρίωναν την κοινή γνώμη και κάθε σκεπτόμενο πολίτη αυτής της χώρας. Φαίνεται, όμως, ότι οι πολιτικοί που έχουν μαζευτεί στη βουλή, νομοθετούν χωρίς να σκέφτονται όχι τις μακροπρόθεσμες, αλλά ούτε καν τις μεσοπρόθεσμες συνέπειες των πράξεών τους με στόχο απλά να θωπεύσουν τα λαϊκίστικα αισθήματα της μάζας των πολιτών. Η βουλή αντί να προσπαθεί συστηματικά να αποτρέψει την κοινωνική διαίρεση, σχεδόν με πρόγραμμα φαίνεται να παράγει κοινωνικούς αυτοματισμούς, δηλαδή επιχειρεί να στρέψει τη μία κοινωνική ομάδα εναντίον μιας άλλης. Έτσι μπορεί να εξηγηθεί γιατί όλες οι επιλεκτικές επιθέσεις της βουλής προς επαγγελματικές ή κοινωνικές ομάδες, μένουν αναπάντητες από την κοινή γνώμη. Επιτίθενται σε κάθε κοινωνική ομάδα ξεχωριστά, γιατί πιστεύουν ότι είναι εκείνοι (οι βουλευτές) και εμείς (όλοι οι άλλοι, ο λαός). Και ακόμα χειρότερα, ότι αν χωρίσουν το λαό σε ομάδες και τους οδηγήσουν με ανελέητα ψεύδη σε σύγκρουση, εκείνοι θα έχουν βγει διπλά κερδισμένοι. Γελιούνται οικτρά. Ο κόσμος έχει πλήρη συναίσθηση της κατάστασης και της αποτυχημένης πλέον στρατηγικής που ακολουθούν τα κόμματα αυτού του τόπου. Για έναν πολύ απλό λόγο: ο λαός έχει περάσει στην ώρα του απολογισμού και της περηφάνιας. Και εξηγώ:

Περήφανοι είναι οι τραπεζικοί υπάλληλοι αυτού του τόπου (όχι τα ανώτερα διοικητικά στελέχη) για την προσφορά τους στη χώρα. Περήφανοι που με την εργασία τους συνέβαλαν

για πάνω από μία 15ετία στην οικονομική ευρωστία της χώρας, διατηρώντας σε ικανοποιητικά επίπεδα το δείκτη κεφαλαιακής επάρκειας των τραπεζών και κατ' επέκταση του κράτους. Σήμερα, αυτοί οι συμπολίτες μας μένουν χωρίς δουλειά, συνέπεια της ανεπάρκειας των πολιτικών.

Περήφανοι είναι οι εκπαιδευτικοί αυτού του τόπου που συμβάλλουν καθημερινά στη εκπαίδευση των παιδιών μας, χωρίς να λογαριάζουν επιπλέον χρόνο και κόπο. Η δημόσια εκπαίδευση δέχεται σφοδρή επίθεση σε όλα τα επίπεδα με αναξιοκρατικές διαδικασίες στη βάση κομματικών συμφερόντων που οδηγούν σε παραιτήσεις αξιόλογων στελεχών της εκπαιδευτικής κοινότητας.

Περήφανο είναι το ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό που εργάζεται σε ένα πεπαλαιωμένο και σαθρό σύστημα υγείας εις βάρος της δικής του υγείας, για το καλό του πολίτη. Οι λύσεις στη δημόσια υγεία δεν είναι εύκολες. Όμως, την ίδια στιγμή οι πολιτικοί του τόπου παρουσιάζονται ανίκανοι να δώσουν λύσεις στα προβλήματα της δημόσιας υγείας με τον κίνδυνο να καταρρεύσει το σύστημα υγείας κάτω από το βάρος των προδιαγραφόμενων εξελίξεων (π.χ., γήρανσης πληθυσμού, συνεχούς τεχνολογικής προόδου, ανάγκης εφαρμογής βελτιωμένων και δαπανηρών θεραπειών - http://www.ucy.ac.cy/data/Comment_Health.pdf).

Περήφανοι είναι εκείνοι οι δημόσιοι και ιδιωτικοί υπάλληλοι οι οποίοι εργάζονται με μοναδικό γνώμονα το καλό αυτού του τόπου, οι οποίοι ενώ αναγνωρίζουν και αντιστέκονται στην κομματοκρατία, βλέπουν τα ταμεία προνοίας τους να αφανίζονται, συνέπεια της ανεπάρκειας των πολιτικών.

Περήφανοι είναι οι ακαδημαϊκοί που συμβάλλουν στην ανάπτυξη της χώρας στοχεύοντας στην αριστεία, μακριά από το πολιτικό και οικονομικό κατεστημένο. Οι ακαδημαϊκοί είναι περήφανοι για τη διεκδίκηση και εξασφάλιση ευρωπαϊκών και διεθνών ερευνητικών προγραμμάτων, την ανάπτυξη εργαστηρίων και ερευνητικών κέντρων και, κατ' επέκταση, για την ερευνητική υποδομή που κληροδοτούν στις επόμενες γενεές, την απασχόληση νέων ειδικευμένων και προσοντούχων επιστημόνων, την προσφορά τους στη δημόσια εκπαίδευση, την παραγωγή νέας γνώσης, τα επιστημονικά τους επιτεύγματα, την παγκόσμια διάκριση των πανεπιστημίων της χώρας ως κέντρα έρευνας και καινοτομίας, την προσφορά στον πολιτισμό και στις τέχνες. Το μεγαλύτερο κρατικό Πανεπιστήμιο της χώρας, το Πανεπιστήμιο Κύπρου, βρίσκεται σήμερα στο ανώτερο 3% των καλύτερων Πανεπιστημίων στον κόσμο (<http://www.webometrics.info/en>). Έχει καταφέρει να καταξιωθεί σε διεθνές επίπεδο σε ένα πραγματικά εντυπωσιακά σύντομο χρονικό διάστημα. Αυτό ζητήθηκε από τους ακαδημαϊκούς πριν από 20 χρόνια, αυτό έπραξαν. Σήμερα, οι βουλευτές βάλθηκαν εκδικητικά να καταρρακώσουν την αξιοπιστία και τη δυναμική του, υποθηκεύοντας το μέλλον των παιδιών μας.

Πόσο περήφανοι άραγε είναι οι πολιτικοί μας για την κατάχρηση του δημόσιου χρήματος, για τις αφορολόγητες λιμουζίνες και τα χίλια μύρια ωφελήματα, φανερά και αφανέρωτα; Πόσο περήφανοι για τη διαγραφή χρεών των κομμάτων με τη σύμφωνη γνώμη των διοικήσεων των τραπεζών; Πόσο περήφανοι για τη μεταφορά χρημάτων στο εξωτερικό, στο όνομα συγγενών προσώπων, ως προϊόν διπλής αφορολόγητης εργασίας; Πόσο περήφανοι για την εγκληματική αδράνεια που οδήγησε στο Μαρί; Πόσο περήφανοι για τον αποπροσανατολισμό της κοινής γνώμης για το χρηματιστήριο και την οικοδομική

δραστηριότητα στη χώρα; Πόσο περήφανοι για την οικονομική καταστροφή του τόπου, για την παραχώρηση βοήθειας 1,8 δις στην πρώην Λαϊκή Τράπεζα, χωρίς τον αναγκαίο έλεγχο της τρύπας των 8 δις από τον ΕΛΑ και άρα το βαθμό βιωσιμότητας της τράπεζας; Πόσο περήφανοι για το 'ηρωϊκό' όχι μετά την πρόταση του Eurogroup τον περασμένο Μάρτιο χωρίς το στοιχειώδη έλεγχο/εξασφάλιση εναλλακτικού πλάνου δράσης; Τέλος, πόσο περήφανοι είναι για τη διατήρηση του Κυπριακού προβλήματος ως μέγιστο πολιτικό και προεκλογικό θέμα, ή καλύτερα ως εύκολο άλλοθι, για να μην εγκύψουν στα χρόνια διαρθρωτικά προβλήματα του κράτους;

Το κράτος αυτό δε βρίσκεται μόνο σε βαθιά οικονομική και διοικητική κρίση αλλά πρωτίστως σε βαθιά πολιτική σήψη. Η βουλή αντί να παράγει κοινωνικούς αυτοματισμούς, θα έπρεπε 'σαν έτοιμη από καιρό' να λάβει τις απαραίτητες αποφάσεις που χρειάζεται ο τόπος, ώστε να εκσυγχρονίσει πρώτα τις πολιτικές δομές (και άρα τον τρόπο που λειτουργεί) και αμέσως μετά τις οικονομικές και κοινωνικές. Χρειάζεται σώφρονα πολιτική σκέψη ο τόπος και όχι λαϊκίστικους φανφαρονισμούς και σκιαμαχίες, αυτό που γίνεται σήμερα εναντίον των δημόσιων Πανεπιστημίων. Είναι τόσο απλή και φυσική αυτή η διαπίστωση, στην κούρσα του απολογισμού και της περηφάνιας, ώστε κάθε σκεπτόμενος πολίτης διερωτάται γιατί επιδεικτικά την αγνοούν οι πολιτικοί αυτού του τόπου προσβάλλοντας την κυρίαρχη κοινή γνώμη.

Τιμόθεος Παπαδόπουλος
Αναπληρωτής Καθηγητής Ψυχολογίας
Πανεπιστήμιο Κύπρου